

LENINA KAROGS

Izrak kops 1950. gada
29. marta
Maksa 3 kap.

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

CETURTDIEN,
Nr. 107 (5956)
1950. gada 7. septembrī

Par konkursu, izjūtām un pēc tam

- Laikraksta lasītāji jau informēti, ka par republikas
- konkursa «Mis Modere» uzvarētāju kļuvusi Raiņa
- kolhoza slaucēja Ārija Grigorjeva.

— Ārij, pastāstiet, lūdzu, par to, kā gatavojāties konkursam?
— Republikas Agrorūpnieciskā komiteja un Latvijas radio savā raidījumā «Man viņa ir viskaistākā» aptvēra visus republikas lauku rajonus un aicināja uz sarunu jaunās lopkopības darbinieces. Maija vidū intervēja žurnālisti Aivars Berķis. Par to, ka jābrauc uz republikas konkursu, uzzināju tikai kādu nedēļu iepriekš. Anna Daugavvanaga pamudināja un palīdzēja ar padomu. Kopā meklējām audumu tērpu šūšanai. Burtiski pāris dienās vajadzēja visu dabūt gatavu. Protams, vajadzēja ātri vien domāt par to, kādu «pūru» ņemt līdzi. Ilgām pārdomām nebija laika. Mana aizrašanās ir adīšana, šūšana, tamborēšana, tāpēc īpašu bažu nebija. Vienīgi pārāk maz laika bija tērpu sagatavošanai. Tomēr — paspēju.

— Konkursā piedalījās meitenes no visiem lauku rajoniem. Ko jūs gribat teikt par viņām? Un kādas bija savstarpējās attiecības, jo laikam jau katrā klusībā cerēja uz lielo balvu?
— Jaunas, skaistas meitenes. Cita vairāk, cita mazāk pārliecināta, ka viņa varētu būt «Mis». Interesantas meitenes bija no Balviem, Sīd Gundas. Protams, katrā bija kas pievilcīgs. Dažas meitenes bija daudz ceļojušas, vairums dzīvo pilsetas tipa dzīvokļos. Starp konkursa dalībniecēm tikai dažas sacīja, ka bez darba fermā vēl ir piemājas saimniecība, bērni. Valdija draudzīga noskaņa. Tiesa, kad paziņoja, ka esmu kļuvusi par konkursa uzvarētāju, viena otra laikam jutās mazliet apvainota. Un to var saprast. Jo patiešām starp republikas jaunajām slaucējām ir meitenes, kuras varētu piedalīties ne tikai savas nozares, bet visas republikas konkursā.
— Pastāstiet sīkāk par to, ko nācās rādīt konkursā.
— No mājām vajadzēja atvest dažādus rokdarbus. Man šādu izstrādājumu ir vesels muzejs, tāpēc nebija problēmas to atlasīšanai. Citas konkursa dalībnieces bija atvedušas arī dažādus konservus.

Otrs konkurss — galda klāšana. Te nu bija ļoti stingras prasības un principiāls komisijas priekšsēdētājs. Labi, ka līdzi paņēmu savus traukus. Bez tam vēl bija arī citi konkursi. Nācās gan dziedāt, gan dejot, gan sportot. Laikam jau nēma vērā arī to, ka man mugurā bija pašas šūti tērpi.

— Bez «Mis Modere» goda vietas, par ko, droši vien, jūtaties priecīga, ko vēl jums deva šis konkurss?
— Konkurss noritēja Kuldīgas rajonā, skaistāi Sieksātes mīlī. Tur izvietots arī piensaimniecības muzejs. Mēs nogaršojām Liepājas piena kombināta produkciju. Šādu kefīru un citus piena produktus man nekad nav izdevies redzēt mūsu veikalos.

Pavisam drīz došos ceļojumā uz Čehoslovākiju. Šāda balva pienācās vēl četrām jauniešiem, kuras kļuva par etnogrāfisko novadu — Latgales, Kurzemes, Vidzemes un Zemgales — laureātēm.

— Pēc konkursa, droši vien, esat iestīgusi ikdienas rūpēs. Puikas jāizvada uz skolu, maiņas slaucējas darbs Garkalnu fermā arī prasa savu laiku. Vai «Mis» kronis nav tikai kā patikams sapnis? Un vispār — kā jūsu uzvaru uzņēma mājiņnieki?
— Mamma nemaz tik ļoti nepriecājas. Jo daļa laba tenku sieva ko tik nav pierunājusi: «Ārija Rīgā mašīnu nopelnījusi», «Laikam kādu uzpirksi, ka tieši viņa aizsūtījuši uz konkursu». Tas nu vairs nav patikami. Eļ nu tagd iestāsti, ka nekādu mašīnu neesmu saņēmusi, pat bez rindas man to nevienš nepiešķirs. Importa paklāju gan. Arī vērpjamo ratiņu, tītavas un citus suvenīrus. Jā, un vēl ceļojumu, ko gaidu ar interesi.

Bet citām mūsu saimniecības un rajona jaunajām meitenēm es gan novēlu nākamgad pamēģināt laimi šajā un citos republikas konkursos un apsteigt citu novadu jauniešus.

A. ILJINA

Uzņēmuma rekonstrukcija

Preiļu līnu fabrikas priekšā plašs būvlaukums. Pacelās dzelzsbetona konstrukciju karkasi, lezīmējot ceļu kontūras. Sākusies uzņēmuma sen gaidītā rekonstrukcija.

Līnu fabrika Preiļos sāka darboties 1954. gadā. Toreiz tā bija vismodernākais uzņēmums plašā apkaimē, pirmais jaunuzceltais rajonā. Tagad līnu fabrika — tehniski novecojis uzņēmums.

Preiļu līnu fabrikas rekonstrukcijai valsts atvēlējusī 10,25 miljonus rubļu. Būvdarbus veic Daugavpils vispārējā celtniecības trestā ļaudis. Pēc nodošanas ekspluatācijā 1992. gada beigās rekonstruētais uzņēmums gadā varēs pārstrādāt šķiedrā 11 000 tonnu līnu salmiņu pašreizējo nepilno 5 000 tonnu vietā. Darbosies divas līnijas, sevišķi uzlabosies strādājošo darba apstākļi: plašas telpas, ventilācija, tīrs gaiss. Darbs rītes divās maiņās, līdz ar to daudz labāk varēs veikt iekārtu apkopi, paildināt to kalpošanas laiku.

J. AIZKALNS

Vecajiem ļaudīm

Daudzi vecās paaudzes cilvēki ilgus gadus kolhozos sūri strādāja, bet par darbu saņēma niecīgu atalgojumu, tādēļ pensija ir nepietiekama. Kirova kolhozā darba veterāniem nāk pretī. Pilnvaroto sapulce nolēmusi no šī gada 1. oktobra tiem kolhoza biedriem, kuri saņem minimālu pensiju, katru mēnesi piemaksāt 30 rubļus klāt. Tādu kolhoznieku ir ap 140, un piemaksa pie pensijas vīniem no kolhoza kases sastādīs 50 tūkstošus rubļu.

36 kolhoznieki, kam ir vismazākās pensijas, piemaksas saņem jau ilgāku laiku.

P. AVOTS

Liels kartupeļu laiks

Visi un visur rok kartupeļus. Arī mūsu rajona kopsaimniecībās, zemnieku saimniecībās un individuālajos piemājas dārziņos.

Rajona saimniecībās līdz 6. septembrim bija novākti 135 hektāri kartupeļu, kas ir 21 procents no visām platībām. Visvairāk — 52 hektārus — kartupeļu ir novākuši kolhoza «Zelta vārpa» laukkopji. Tā ir aptuveni puse no visām platībām. Vidējā ražība — 109 centneri bumbuļu no hektāra.

Pagaidām vislielākā raža (un sazin vai kādai rajona saimniecībai arī izdosies apsteigt) ir kolhozagrofimā «Sarkanais Oktobris», kur viena hektāra raža pirmajās novāktajās platībās ir 218 centneri. Pavisam agrofimā novākti 24 hektāri, un tas ir aptuveni 60 procenti no visām platībām. Apmēram 15 hektāros bumbuļi jau nolasīti kolhozā «Sarkanā ausma». Arī šeit raža ir tīri branga — 154 centneri no hektāra.

Visai bagātu kartupeļu ražu šogad izaudzējuši padomju saimniecībā «Rušona» saimniekojošie zemnieki.

Kartupeļus vāc tehnika tagad talkā devušies arī skolēni.

A. VELDRE



Manā skatījumā

Pagaidām pirmais mēģinājums

Latvijas Komunistiskās partijas CK šī gada augusta plēnums ievieš republikas vēsturē kā pirmās LKP demokratisācijas un destalinizācijas mēģinājums. Plēnumā pieņemta rīcības programma noteikti dos stimulu tam, lai partija nostātos ar seju pret savu tautu.

Plēnuma gaita un tajā pieņemtie dokumenti mani izraisījuši pārdomas. Vajadzēja no politiskās ekonomikas pozīcijām un uz cilvēces vēstures pēdējā gadsimta pieredzes bāzes zinātniski izanalizēt un godīgi pateikt, kādu objektīvo sabiedrības attīstības likumsakarību aplamas interpretācijas rezultātā partijas vadība varēja novest valsti līdz tādām katastrofālām stāvok-

lim. Neatsedzot ekonomiskās, politiskās, tikumiskās krīzes cēloņus, neredzu garantijas, lai nākotnē atkal viss neatkārtotos no jauna. Staļina valdīšanas laikā uzcelām sociālismu, Hruščova laikā tuvojāmies komunismam, Brežņeva laikā iesojām attīstītā sociālismā, šodien — atkal ceļam sociālismu. Vai ideju riņķojums pa apli vai spirāli?

LKP CK plēnuma asa kritika izskanēja attiecībā uz radikālo virzienu sabiedriskajās kustībās, dāsni lietojot tādu vārdu kā ekstrēmisms. Bet komunisti tā arī skaidri nepaiteica savu attieksmi pret reakcionāro pretpārbūves spēnu partiiā interfrontes oficiālo un neoficiālo līderu personā, kas uzdodas par

visu Latvija dzīvojošo nelatviešu un pat strādnieku šķiras interešu aizstāvjiem. Manā izpratnē interfrontes radīšana ir reakcionāro politiku «gājiens ar zirdziņu», lai uz šovinisma platformas, ar meliem konsolidējot daļu Latvijas iedzīvotāju, vērstos pret pārbūves kustību. Bet apmānīt un lēti pirkīt var tikai muļķus. Istis strādnieks mulķis nekad nav bijis un neļaus sevi mānīt.

Mani izbrīnīja mūsu CK locekļu un it īpaši LKP CK vadības rātums un pazemība, vērtējot PSKP CK 26. augusta paziņojumu par situāciju Baltijas padomju republikās. Diskusija un šai sakarā pieņemtais dokuments manā apziņā asociējās ar padevēgu sekošanu pamācībai: ja tev sit pa vienu ausi, pagriez otru, tad mazāk sāpēs. Pēc manām domām, PSKP CK paziņojumā, melīgi dramatizējot politisko situāciju Baltijas republikās, ir izmantots vecais sociālisma ienaidnieka tēla radīšanas panē-

miens veselu tautu un nāciju personā. Tas nekādi neveicina tautu draudzību, bet gatavo sabiedrisko domu, lai attaisnotu iespējamus vistingrākos pasākumus, vērstus pret republikas partijas un valsts vadītājiem, pret Baltijas republiku tautām kopumā.

Dažu plēnuma dalībnieku runās izskanēja doma, ka PSKP CK paziņojums nācis savlaicīgi. Esmu vienprātis ar šādu secinājumu, tikai citā zemtekstā. Analizējot sabiedriskās aktivitātes savā darba kolektīvā, rajonā un republikā, skaidri saskatu sabiedrības demokratisācijas viedokļa piekritēju aktivizēšanos un konsolidēšanos, lai par spīti centra diktāta tieksmēm gaidāmajās vēlēšanās progresīvie spēki gūtu izšķirošu uzvaru.

G. UDROVSKIS,

Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas partijas pirmorganizācijas sekretārs

Rajona skolotāju sanāksme

Daudz kas palika neizrunāts...

Un atkal skolas zvans, kā ik rudenī, sauc un atgādina, un neliekas mierā, līdz beidzot saber klasēs mazus un lielus skolas bērnus. Un atkal, kā jau ik rudenī, katram skolotājam arī šis 1. septembris iegur atmiņā ar kaut ko savu. Klūst kaut kā sākums un atskaites punkts.

Tā notiek arvien. Taču īpašu skanējumu un arī reālu segumu šie vārdi ieguvuši tagad, kad notiek izglītības sistēmas demokrātizācija, kad atļautas jaunas eksperimentālas mācību programmas, skolēnu diferencēta apmācība, kad Latvijas skolās tiek ieviestas daudzas citas labas lietas un jauninājumi, kas gan atraisa pedagogiem rokas, gan — klāt visiem jaunajumiem uzdod vēl vienu: kā? Kā to izdarīt? Kur rast vajadzīgos līdzekļus, iespējas, arī — zināšanas? Kā praktiski katrā konkrētā skolā atteikties no vēl pastāvošās izglītības sistēmas stereotipiem?

...Biju pārliecināta, ka ne jau nu gatavas atbildes uz šiem jautājumiem, taču — to meklējumus un daudzas interesantas, rosinošas, arī pretrunīgas un diskutējamas uzstāšanās dzirdēju 30. augustā — rajona skolotāju tradicionālajā augusta sanāksmē. Bet, lai cik savādi tas nebūtu, gaidīto tikpat kā nedzirdēju. Kaut gan pats pasākums bija jauki iecerēts un organizēts.

Tika sumināti pedagogi, kuriem piešķirts «Skolotāja — metodika», «Audzinātāja — metodika», «Vecākā skolotāja», «Teicamnieka izglītības darbā» nosaukums. Tika sveikti skolotāji, kas apbalvoti ar Tautas izglītības ministrijas, republikas Pedagogu biedrības, rajona izpildkomitejas un citiem diplomiem un Goda rakstiem. Sveikti tika arī pedagogisko augstskolu neklātienē nodalīti šigada absolventi. Rajona skolotāju kolektīvā tika uzņemti jaunie kolēģi. Vecāku koncertprogrammu — sparīgu un interesantu — saviem skolotājiem vēlti skolēnu Dziesmu un deju svētku dalībnieki.

Ši — sanāksmes pirmā daļa — neapšaubāmi, bija interesanta un tīri cilvēcīgi nepieciešama. Kā pateicība, kuru pedagogi ne vārds, ne veltēs ietēptu tik bieži viņš neņem.

Sarunai par jauno mācību gadu un izglītības problēmām tika pieņemta sanāksmes otrā daļa, kad tribīnē kāpa partijas rajona komitejas sekretāre I. Jansone, TIN vadītājs J. Lazda, komjaunatnes rajona komitejas pirmais sekretārs A. Staužs, Livānu 1. vidusskolas skolotāja S. Smite un I. Balaško, Preiļu 1. vidusskolas skolotāja S. Bērziņa, Rudzētu vidusskolas direktors V. Sprīngis un Aglonas internātskolas direktors A. Puzo.

Lai arī manu vērtējumu neviens nav prasījis, uzdrošinos teikt, ka šī sanāksmes daļa sevi neattaisnoja. Manuprāt, kad vēl, ja ne gada svarīgākajā pasākumā — visu rajona skolotāju pilnsapulcē — un tieši pirms jaunā mācību gada sākuma būtu pārrunājams skolas un izglītības lietu stāvoklis rajonā un republikā? Kad vēl, ja ne reizē, kad tikās visu rajona skolu, «rangu» un mācību priekšmetu skolotāji, būtu jāizzina citām cita noskaņojums, tuvākie un tālākie nodomi? Tas, kā tieši šajā — 1989. — 1990. mācību gadā iecerēts strādāt mūsu rajona skolās? Galu galā — kādam rajona pedagogu vērtējumā būtu jābūt topošajam Latvijas PSR tautas izglītības likumam? Neticu, ka, dodoties uz apspriedi, šie jautājumi interesēja tikai mani, ne pedagogu...

Diemžēl, klausoties neapšaubāmi rūpīgi gatavotajās runās, kurās katrs pieskārs sev tuvām un svarīgām lietām, neatstāja sajūta, ka runāts tiek labi un interesanti, bet — ne par to. Ne par tām problēmām, ar kurām vaigu vaigā šobrīd taču sastopas ikviens pedagogs, ne par stratēģiski svarīgiem jautājumiem, tikai — par dažām nianšiem. Esmu gandrīz pārliecināta, ka TIN darbinieki, gatavojot apspriedi, ne vien izvēlējās runātājus, bet norādīja arī uzstāšanās tēmu. Un tā nu sanāca, ka katrs «vilka» — mūzikas, kultūras fonda, atturīga dzīvesveida un citus «segas stūrus» uz savu pusī. Un

apspridei arī otrā daļa gandrīz izvērtās par «izklaidējošā informējošu».

Arī TIN vadītāja J. Lazdas uzstāšanās, kurai it kā bija jābūt vadošajai un virzošajai, nebūt nebija rajona GALVENĀ PEDAGOGA uzruna un svētība savai skolotāju saimei. Tikai — jaunieviesto instrukciju un atļauju uzskaitījums un tas, kam, cik un kas tiks vai netiks iedalīts un uzcelts.

Tāpēc paši pedagogi tik atsaucīgi, pat eksplozīvi uzņēma un kārti tvēra katru vārdu, ko tribīnē uzkāpuši teica (ne nolasīja), šķiet, «iepriekš» nesagatavotie runātāji — Rudzētu vidusskolas direktors V. Sprīngis un Aglonas internātskolas direktors A. Puzo.

Ir pagrūti restaurēt A. Puzo uzstāšanos, taču visi, kas to dzirdēja, pārliecinājās par direktora — dumpinieka un meklētāja — pozīciju. Viņš pārmeta apspriedei nelietderību, oponenta TIN vadītāja divvainā kārtā uzslavētajam skolotājam — krāsotāja un galdnieka stāvoklim skolā, aicināja un atgādināja par pienākumiem, ko skolotājam uzliek mūsu, Latvijas, izglītības līmeņa 57. (!) vieta pasaulē...

Tikai... Kā jau mēdz būt ar «dumpiniekiem», priekšniecība viņus, lai arī nelabprāt, tomēr uzklausa, taču — paturot sev galavārdu, kurā par argumentu noder arī: «Paskaties, kāda pašam skolas priekšā...». Tiesa, direktoram nostāja skaidra arī šajā jautājumā — ne jau pēc mapišu skaita un «uzfīzētības» vērtējams pedagogiskais darbs.

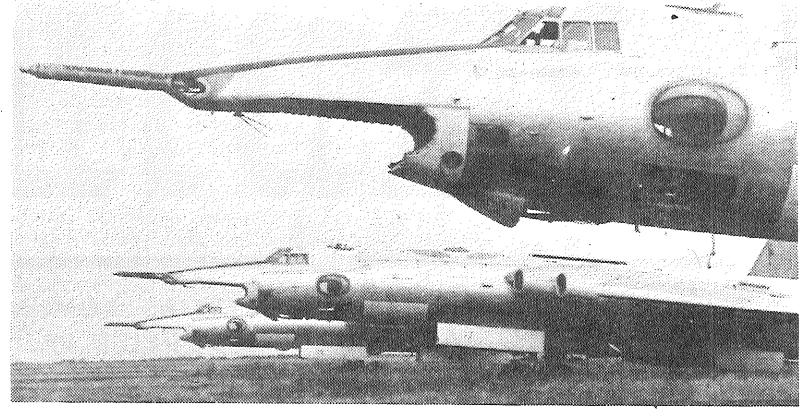
Šķiet, iepriekš nesagatavots runātājs bija arī V. Sprīngis. Taču viņa runā (vienīgajā) konspektīvi, skaidri un lietiski bija saklausāmas tās tēmas, kurām būtbūta varēja tikt veltīta visa apspriede.

Vispārēju aktivitāti un ieinteresētību pedagogu forumā izraisīja rezolūcijas pieņemšana sakarā ar PSKP CK 26. augusta paziņojumu.

Lai piedod man pedagogi, kas todien uzstājās. Protams, arī viņu runās izskanēja ne mazums interesanta, našu pieredzes un ierosinājumu. Tieši tāpēc šīs runas publicēsim turpmākajos laikraksta numuros, lai neietu zudumā neviena no atziņām, un arī lasītājiem rastos savs priekšstats.

Bet es tomēr palieku pie sava secinājuma: zēl, ka šī svarīgā apspriede, kas notika svarīgā brīdī, naŗ istu apspriedi nemaz neizvērtāc. Tai nebija ievirzes un mērķa un, manuprāt, arī — galarezultāta. Un vēl ir zēl, ka tas, kas itin jaušami virmoja zālē, tā arī palika nepateikts un neizrunāts...

S. JOKSTE



Likvidācijas laukumā bijušie kodolieroču nesēji.

Kamer stratēģiskie kodollidzveklī eksistē abām pusēm, jādarbojas pilnīga līdzsvara un prātīgas pietiekamības principam. Saskaņā ar līgumu starp PSRS un ASV (OSV-2) paritātes atbalstīšanai turpinās plānveidīga padomju lidmašīnu — kodolieroču nesēju likvidācija.

Netālu no lidlauka uz likvidācijas laukuma tiek iznīcinātas biju-

šas lidmašīnas — kodolieroču nesējas, kas vēl nesen bija bargs ierocis.

Speciālisti veic iekārtu demontāžas darbus, gatavo valsts metalurģiem krāsaņo metālu.

Pēdējo gadu laikā šajā lidlaukā iznīcinātas 36 tūkstos kaujas mašīnas.

TASS fotohronika



Deģvīlas uzpildes lidmašīnas IL-78 stūrmanis kapteinis A. Konovalovs.

Baltijas meridiāns

Igaunija: lauku ceļš uz pasaules tirgu

Uz jautājumu, ko no savas produkcijas var pārdot ārzemēm vidēja Igaunijas saimniecība, republikā izveidotās eksportētāju asociācijas locekļi atbild: visu — no superpirajām kartupeļu šķirnēm, ko kolhoza «Jarva Jaani» laboratorijā ieguvuši zinātnieki, līdz... Ziemassvētku eglītēm. Jau tagad, pēc triju mēnešu darba, asociācija pārdevusi Zviedrijai un Somijai preces vairāk nekā pusmiljona rubļu vērtībā.

Kā uzskata kolhozi un padomju saimniecības, kas iesaistījušies asociācijā, šīs Igaunijas jaunās ārējās tirdzniecības formas galvenās priekšrocības ir neatkarība no resoriem, brīvprātīga piedalīšanās organizācijā un tas, ka asociācijas struktūrā nav administratīvās «vertikāles». Sāpus brīvprātīgus formējumus, kuros apvienojas viena profila ražotāji, uzskata par visperspektīvāko organizācijas formu drīzākai izejai pasaules tirgū.

Pēc speciālistu domām tieši Igaunijai tradicionālās preces var kļūt par ārējās tirdzniecības pamatu nelielajai republikai, kam nav lielu izejvielu krājumu. Tās varētu būt mēbeles, ko ražo lieli valsts un mazi kooperatīvie uzņēmumi, kā arī Igaunijas visvecākās un visatīstītākās nozares — vieglās rūpniecības — izstrādājumi.

«Mani patīkami pārsteidza augstais ražošanas līmenis Igaunijas uzņēmumos», teica Somijas akciju sabiedrības «Yko» direktors rikotājs Taisto Ventinens. «Mēbeles, audumus, apģērbus — to visu varētu brīvi pārdot Skandināvijā. Tiesa, cenas būtu nedaudz zemākas par vidējām. Vienīgais, kā trūkst šejienes biznesmeņiem, ir pieredze».

Igaunijas uzņēmēji cenšas pārvarēt arī šo trūkumu. Menedžeru skolā, ko organizējis reklāmas birojs «Mainor», labprāt mācās pat somu biznesmeņi. Un šādu kursu Igaunijā kļūst arvien vairāk. Daudz no tiem par pasniedzējiem strādā arī ārzemju speciālisti. LATINFORM preses dienests

PSKP CK, ģenerālsekretāram M. Gorbačovam, LKP CK

PREIĻU RAJONA SKOLO TĀJU SANĀKSMES DALIBNIEKU REZOLŪCIJA

Preiļu rajona skolotāji izsaka savu sašutumu sakarā ar PSKP CK 1989. gada 26. augusta paziņojumu, kurā latviešu tautas nacionālās atdzimšanas centieni un demokrātizācijas procesi republikā tiek raksturoti tendenociā, saskatot Baltijas repub-

likās nacionālistu un ekstrēmistu uzvaras gājienu, paredzot masveidīgas sadursmes ar nopietnām sekām.

Sāds paziņojums dezinformē Padomju Savienības iedzīvotājus un pasaules sabiedrību, seļ naidu starp savienotajām republikām un PSRS tautām.

Mēs pilnībā atbalstām Latvijas PSR valdību — A. Gorbunovu, J. Vagri, V. Bresi, I. Kežberu, viņu centienus realizēt pārbūves radikālo kursu. Nosodām Latvijas tautas un tās valdības nepamatotus apmelojumus

Atklāta vēstule Preiļu pilsētas padomes deputātiem

Cienijamo deputāt! Tu droši vien gatavojies pilsētas padomes kārtējai sesijai. Izskati, lūdzu, arī mūsu mājas iedzīvotāju sāpīgo nākotnes perspektīvu. Ar rajona vadību esam runājuši gan individuāli, gan ar laikraksta starpniecību. Tā mūs norāj un pamāca visu paciest citu preliešu «gaišās» nākotnes vārdā (skat. laikraksta «Leņina Karogs» 57. numuru š. g. 16. maijā).

Runa ir par jaunas mājas celšanu Leņina ielā (māja Nr. 11). Bet — pirms Tu mūs varētu aizstāvēt (jo Tu taču esi mūsu deputāts), atnāc un nostājies laukumā staro

Leņina ielas 9 māju un Jaunās ielas māju dārziņiem. Nāc tā labi uz vakara pusi, kad no skolas un bernudārza atgrīzās mazie, kad viena pēc otras ierodas vieglās un pusvieglās mašīnas, motocikli, mopēdi un stabili ieņem vietas mājas priekšā (trotuāra pie mājas nav), kad tajā pašā laikā veikalu «Kooperators» sturmē pircēju rindas.

Atnāc un nostājies uz mazā zālāja laukumā, kur atrodas vienīgā smilšu kaste un vienīgās šūpolītes, bet līdzās sež mazo bērnu mātes un uzmanā viņu pirmos nedrošos solus. Uz zāles laukumā (!) pusaudži spēlē futbolu (nav

jau kur palikt), pie vienīgās vietas, kas ierīkota veļas žāvēšanai, rosās visu triju apkārtejo māju sievietes. Atnāc, un redzēsi, ka esam tik ļoti sablīvēti viens pie otra, ka grūti paliek dzīvot. Un tad vēl tie pludošie pagrabī lietus laikā!

Un tagad iedomājies, ka pēc dažām dienām (varbūt nedēļām?) te jau būs klāt «varena» tehnika, lai šajā mazajā laukumā raktu būvbedri jaunai mājai. Kolosāli, vai ne? Būs «nelietas» neērtības, «pāris» gadu garumā, un tad varēs atskaitēs ierakstīt, cik ļoti rajona vadībai rūp «cilvēka faktors».

Tikai ne cilvēks. Kur palikt

mūsu bērniem? Kā šai burzmā jūtīsies mūža nogalē esošie? Kur zāvēsim veļu? Un kā būs ar rindām veikalā? Tik «sīki» jautājumi neinteresē līdzšinējos plānotājus un saimniekotājus.

Bet Tu, cienijamo deputāt, nedrīkstētu palikt vienaldzīgs. Tā ir Tava pilsēta, tie ir Tavi laudis. Citu māju mums nebūs. Šis ir vienīgās (protams, būs arī starp mūsu mājas laudim tādi, kuri pacentīsies atrast ērtākus un izdevīgākus dzīves apstākļus).

Uzskatām, ka jauncelamās mājas projekts jānoraksta (lai cik tas maksātu) kā vecās domāšanas

pārbaugs, kad skaļi plālijāmies ar lielu cilvēkmīlestību, bet īstenībā kalpojām resoru funkcionāriem.

Ja Tev, cienijamo deputāt, tomēr neizdosies aizstāvēt mūsu intereses, tad šī mūsu vēstule lai ir mūsu mājas iedzīvotāju iesniegums atļaujai piketēt pie jaunās mājas būvbedres ar šādiem lozungiem. 1) Sauli un gaišumu mūsu bērniem! 2) Nost ar resorisku projektušanu un celtniecību! 3) Vai mūsu veselība ir tikai 6 tūkstošus rubļu vērtā?

Leņina ielas 9. mājas iedzīvotāji (seko 59 paraksti)



Laikraksta „Leņina Karogs“ redakcijai

Laikraksta „Leņina Karogs“ 26. augusta numurā tika publicēts materiāls „Par ko cinās pilsoņu komitejas?“. Nemot vērā to, ka jūsu redakcija kategoriski atsakās sniegt to informāciju, ko attiecībā uz Latvijas republikas pilsoņu reģistrāciju piedāvā pašī šīs akcijas organizētāji, un tai pašā laikā labprāt publicē tādu materiālu, kā jau

minētajā 26. augusta numurā, esmu spiests vērtēt laikraksta pozīciju pilsoņu komiteju veidošanas jautājumā kā vienpusēju, kas neveicina rajona iedzīvotāju objektīvu informēšanu minētajā jautājumā.

Būdam LTF Domes loceklis, es kategoriski protestēju pret apgalvojumu, ka LTF Dome pašlaik vērsas pret pilsoņu reģistrāciju. Gluži otrādi, sava lēmuma par attieksmi pret pilsoņu reģistrāciju 5. punktā LTF Dome paziņo: «LTF uzskata, ka uzbrukumi pilsoņu reģistrācijas procesiem, piedēvējot tiem antikonstitucionālu raksturu, ir nepamatoti, un LTF turpmāk kategoriski vērsīsies pret šādiem

uzbrukumiem, aizstāvēt Latvijas iedzīvotāju demokrātiskās tiesības». Tā paša lēmuma 1. punktā LTF deklarē: «LTF Dome uzskata, ka pilsoņu un pilsoņu kandidātu reģistrācija ir Latvijas iedzīvotāju brīvas izvēles un demokrātisko tiesību noteikta».

Es piedalījos minētajā LTF Domes sēdē un apgalvoju, ka LTF Dome nevis vērsas pret pilsoņu reģistrāciju, bet uzskata, ka pašlaik prioritāte atdodama gaidāmajām vēlēšanām, neforsējot pilsoņu reģistrācijas procesu. Es gan šaubos, vai šādu pozīciju būs iespējams saglabāt gadījumā, ja mēģinās pieņemt LPSR pilsonības likumu pašreizējā variantā.

Domāju, ka gan parlamentārais ceļš, gan pilsoņu komiteju veidošanas ceļš pašlaik ir jāiet paralēli. Bet tas, kuram no šiem ceļiem konkrētā situācijā ir prioritāte, atkarīgs no sabiedriski politiskās situācijas republikā. Taču jebkurā gadījumā pilsoņu komiteju veidošanas ceļš būs jāiet, jo tikai tāda veidā ir iespējams izveidot organizāciju, kas varēs apgalvot, ka pauzē okupētās Latvijas republikas pilsoņu gribu. Ja mēs tiešām gribam izlabot to vēsturisko netaisnību, kas 1940. gadā tika nodarīta trim Baltijas tautām, mums šāda organizācija obligāti būs jārada. Preļējā gadījumā tiks pārkāptas šo tautu pašnoteikšanās tiesības

sava vēsturiskajā zemē.

Vel gribu pēlēt, ka Latvijas republikas pilsoņu kongress nekādā ziņā nav alternatīvs varas orgāns, jo tam nav organizāciju (milicija, karapeks, prokuratūra, tiesa utt.), ar kuru palīdzību praktiski realizēt varu. Tas vienīgi, kā jau iepriekš minēju, būs tiesīgs runāt Latvijas republikas pilsoņu vārdā. Pašreizējā LPSR AP to darīt nav tiesīga, jo tās vēlēšanas piedalījās ne tikai Latvijas republikas pilsoņi, bet arī kaimiņvalsts pilsoņi, ieskaitot šīs valsts karaspēku

Ar cieņu LTF Domes loceklis
E. MUKĀNS

Daudzpartijiskums PSRS: būt vai nebūt?

Diskusijā par PSRS Tautas deputātu kongresu, ko APN organizēja ārvalstu žurnālistiem, tika skarts jautājums vai nevar gadīties tā, ka politiskā reforma un tiesiskās valsts veidošanas kurss, plašais uzskatu spektrs pārbūves procesā izraisīs jaunu politisko partiju izveidošanos?

Eduards Rjabcevs: — Domāju, ka jebkuras jaunas partijas rašanās mūsu valstī būs atkarīga no pārbūves gaitas. Mēs redzam, ka milzīgs daudzums padomju cilvēku PSRS tautas deputātu vēlēšanās nobalsoja par komunistiem. Tautas deputātu kongress ievērojami politizējis valsts iedzīvotājus.

Es uzskatu, ka pārveidojumu procesi daudzus virzīnos, kas šobrīd rit gausi, politizācijas rezultātā kļūs paātrināties, jo iespējams spiediens no apakšas.

Man šķiet, notiks visu padomju sabiedrības veselīgu spēku konsolidācija. Tāpēc šobrīd nepastāv jautājums par jaunu politisku partiju rašanās iespējām. Domāju, ka

nepieciešams ņemt vērā arī to, ka PSKP uzmanīgi vēro paslāvošos strāvojumus, ir gatava ar tiem uzsākt dialogu. Partija uzskata visus šos spēkus, to kritisko noskaņojumu par vienu no sabiedrības demokratizācijas elementiem, kas ļauj iekļaut visus tās slāņus problēmu risināšanā.

Valerijs Teļegins: — Es nebūtu neesmu pārliecināts, ka šobrīd jautājums par otru partiju Padomju Savienībā nebūtu aktuāls. Sāksim ar to, ka sabiedrībā notiek diskusija par daudzpartiju sistēmu, taču ne jau par kaut kādas opozīcijas partijas radīšanu pēc principa «viena partija komunistiska, otra — buržuāziska» Nē. Valsts

Vēsturiski taču izveidojies tā, ka mūsu valstī ir tikai viena — Komunistiskā partija.

Padomju žurnālistu, mūsu valsts iekšpolitikas jautājumu speciālistu viedokļi bija visai dažādi.

iekšienē pastāv dažādi viedokļi, arī principiāli, socialistiskās idejas ietvaros.

Tāpēc virkne padomju zinātnieku un sabiedrības pārstāvju izsaka viedokli par to, ka drīzumā, attīstoties demokratizācijai un politizējoties sabiedrībai, jautājums par daudzpartiju sistēmu izveidošanos var kļūt visai aktuāls.

Zinātnieki norāda uz priekšrocībām, kādas ir, pieņemsim, divpartiju sistēmai, kad abas partijas piekopj socialistiskos principus. Galvenā priekšrocība ir tāda, ka daudz lielākā mērā tiek kontrolēti lēmumi un partijas un valsts orgānu darbība.

Pagaidām, domāju, ka mūsu sa-

biedrība tam nav gatava.

Spartaks Beglovš: — Bez šaubām, šajā posmā galvenais uzdevums politiskajā procesā ir konsolidēties, atrast visu pārbūves spēku kopsaucēju. Es šos spēkus sadalītu divās kategorijās. Pirmā — visnepacietīgākie, tie, kas grib dabūt visu uzreiz. Otrā apvieno konsekventa, plānveidīga, nosvērta uzdevumu risinājumu piekritējus. Tāpēc svarīgākais šobrīd ir tas, lai atrastu kompromisu starp šīm divām kategorijām. Taču, man šķiet, mums nevajadzētu izslēgt iespēju daudzpartijiskuma evolūcijai mūsu sabiedrībā.

Piemēram, nevienam nav noslēpums, ka sāncensība starp parti-

jām neapšaubāmi stiprina kapitalistiskās sistēmas efektivitāti. Kāpēc gan mums nemeklēt ceļus lielākai efektivitātei socialistisko principu daudzpartiju sistēmām?

Eduards Rjabcevs: — Gribu izteikt kecerīgu domu. Manuprāt, ista tautas pašpārvalde pati par sevi atrisinās jautājumu par jebkuras partijas likvidēšanu. Tauta risinās visas akūtās problēmas caur parlamentu.

Vladimirs Dunajevs: — Ne teorija, ne prakse nav likumi, kas aizliegtu dibināt vairākas partijas socialistiskajā sabiedrībā. Ir pasaules socialistisma prakse, kas apstiprina gan vienpartijas, gan daudzpartiju sistēmu. Domāju, ka vienīgais tiesnesis, kas spēj objektīvi noteikt šo strīdu, ir pati dzīve, sabiedrības attīstības gaita.

(APN)

INFORMĒ OI

Neatkarīgi no ieņemamā amata

Šī gada septīnos mēnešos rajonā notikuši 40 ugunsgrēki, zaudējumi sasniedz 50 737 rubļus. Salīdzinājumā ar pagājušo gadu ugunsgrēku skaits ir samazinājies par 15, zaudējumi — par 51 663 rubļiem.

Tomēr, pārbaudot daudzus objektus, tika noskaidrots, ka to ugunsdrošības stāvoklis ir tālu no vēlama. Vādītāji, atsevišķas amatpersonas ignorē viselementārāko ugunsdrošības noteikumu ieviešanu, kas savukārt noved pie ugunsnelaimem. Tāpēc savā darbā galveno uzmanību mēs pievērsām profilakses pasākumiem, nepieciešamības gadījumā saucam pie administratīvās atbildības personas, kuras neveļējās pievērst vajadzīgo uzmanību ugunsdrošībai. Septiņu mēnešu laikā administratīvos sodus saņēma 99 cilvēki, aizliegta 85 bojāto elektrotīklu iecirkņu un apkures iekārtu ekspluatācija (pagā-

jušajā gadā pie administratīvās atbildības saukti 68 cilvēki).

Bezrūpība, nevēlīga attieksme, ugunsdrošības uzraudzības dienesta darbinieku prasību neievērošana augustā noveda pie vairākiem lieliem ugunsgrēkiem.

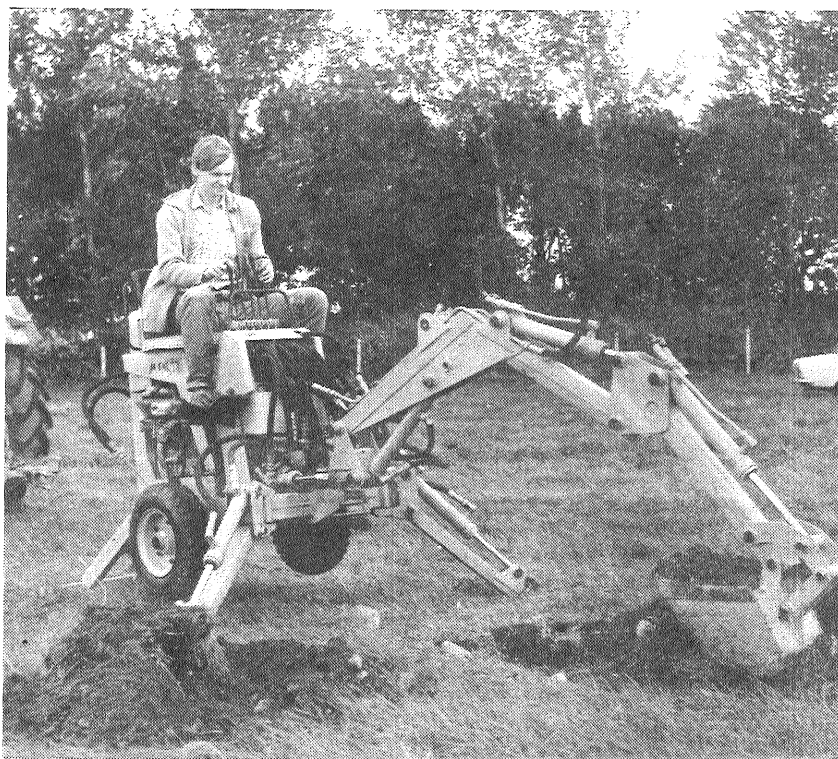
12. augustā kolhozā «Jersika» rupjās barības noliktavā sadega 86 tonnas siena, zaudējums — vairāk nekā 9 tūkstoši rubļu. Ugunsgrēka iemesls — zibens spēriens. Izmeklēšanas gaitā noteikts, ka, remontējot noliktavu, sabojāts zibensnovēdejs, aizmirsts arī par iezemēšanu.

15. augustā īssavienojuma dēļ izcēlās ugunsgrēks Aglonā kulinārijas veikalā. Uguns iznīcināja arī kultūrpreču veikalu, dzīvokli. Zaudējums — apmēram 30 tūkstoši rubļu. Izradās, ka elektrovadi bija pievienoti, rupji pārkāpjot noteikumus lerosinātā krimināllietā. (Turpinājums 4. lpp.)

Ukrainas jaunumi

● UKRAINAS PSR. Ražošanas apvienības «Kolomnas lauksaimniecības mašīnas» konstruktoru biroja jauno speciālistu grupa izstrādāja valsts pirmo mikroekskavatoru M-EKS-330. Tā svars ir 570 kilogrami. Pēc tehniskajiem parametriem mašīna atbilst ārzemju analogiem.

ATTĒLĀ: grupas vadītājs inženieris konstruktors Igors Zaričņiis izmēģinājumu laikā.



● UKRAINAS PSR. Būt par zemes saimnieku nolēma Ivāns Gusars, Ternopolē agrorūpnieciskās apvienības galvenais agronoms. Viņš nesēn pabija ASV, dzīvoja pie Aiovas štata fermēra Džeka Sanderā, iepazīnās ar darbu organizāciju viņa saimniecībā. Atgriezies mājās, nolēma uzsākt nodarboties ar lauksaimniecisko ražošanu. Lēmums nav vienkāršs, pilsētā bija ļabi sadzīves apstākļi, trīsistābu dzīvoklis, labs amats, autoritāte, sieva strādā par pasniedzēju augstskolā.

«Alova» — tā savu saimniecību Lanovecas rajonā Ivāns Gusars nosauca par godu D. Sanderam. Zemi beztermiņa lietošanā nodeva kolhozs «Zotveņ». Kopā — 420 hektāri. Iecirknis nav no labākajiem: blakus nav ne ceļa, ne ūdens, ne elektrotīkli. Par kompanjoniem sev Ivāns Gusars paņēma kolhoza mehanizatorus, kuri vēlējās kļūt par fermeriem. Puiši pārvalda traktorista, kombainiera, autovadītāja, metinātāja, kalēja, galdnieka specialitātes.

Banka paņēma 350 tūkstošus rubļu aizņēmumu. Nopirka piecus traktorus, divus graudu kombainus, cukurbiešu novākšanas kompleksu, trīs automašīnas, pašgājēju plauzamo mašīnu, iesēja kviešus, griķus, kukurūzu, cukurbietes.

Rūpju ir papildam. Strādā vaiņa sviedros, ferīko ceļu, būvē transformatoru staciju, urbī artēziskās akas. Bet vēl ir jāuzceļ anģārs tehnikas novietošanai, kūtis, noliktava, dzīvojamā māja.

ATTĒLĀ: lauksaimniecības tehnikas laukums.

TASS fotohronika



Transports.
Gājējs.
Ceļš.

● Kopš gada sākuma aizvadīti jau astoņi mēneši, un situācija uz rajona ceļiem kļūst arvien satraucošāka. Pirmo pusgadu varējām uzskatīt vēl par visai labvēlīgu,

Situācija kļūst satraucoša

Sogad uz mūsu rajona ceļiem un ielām jau notikuši vairāk nekā 40 ceļu satiksmes negadījumi, kuros 10 cilvēki gājuši bojā un 40 guvuši dažāda smaguma traumas. Piemēram, 4. augustā ceļā Livāni — Preiļi 12. kilometrā motociklists P. Grauziņš, būdams alkohola reibumā, iebrauca satiksmes pretējā joslā, ietriecās automašīnā un guva traumas. 7. augustā Livānos pa Meža ielu motociklists P. Ivanovs arī stūrēja braucamo iereibis. Viņš nespēja savaldīt stūri un ietriecās kokā. Viens cilvēks gāja bojā un viens tika traumēts. Tajā pašā dienā uz ceļa Brakovski — Ceirāni motociklists V. Vaivods pārkāpa manevrēšanas noteikumus, ietriecās traktorā un guva miesas bojājumus. Turklāt viņš brauca bez motocikla vadītāja tiesībām. 11. augustā Livānos, Fabrikas ielā automašīnā GAZ-53, kuru vadīja A.

Pavličenko, saskrējās ar mopēdu, kuru stūrēja V. Mongo. Avārijas rezultātā mopēdists gāja bojā. 11. augustā avārija notika arī uz ceļa Livāni — Višķi. Apgāzās automašīnā SAZ-33502. Soferis V. Vanags un pasažieris J. Soms gāja bojā. 16. augustā uz ceļa Livāni — Preiļi Liču ciemā saskrējās A. Čubreviča stūrētais motocikls ar F. Petrova vadīto automašīnu GAZ-53. Motociklistu no avārijas vietas nogādāja slimnīcā ar smagām traumām. Dienu vēlāk Riebiņos notika avārija, kurā automašīnā SAZ-3507, ko vadīja V. Kolesņikovs, uzbrauca mopēdistam G. Kolesņikovam. Pēdējo ar nopietnām traumām nogādāja slimnīcā. 19. augustā Aglonā mopēdists V. Droņovs uzbrauca gājējam M. Alžānei, kura mira notikuma vietā. 15. augustā uz ceļa Preiļi — Višķi Aizkalnes ciemā motociklists J. Ļutins-

taču augustā rajonā notika vairākas nopietnas un tajā pašā laikā — prātam grūti aptveramas avārijas. Statistika liecina, ka katrā avārijā ir viens vai divi bojā gājušie.

skis, būdams reibumā, nespēja novaldīt stūri un ietriecās kokā. Arī viņš ar smagām traumām nogādāts slimnīcā. 24. augustā uz ceļa Meža Trūpi — Lomi automašīnas vadītājs J. Ludzeniks, tāpat būdams reibumā, uzbrauca šķērslim un guva miesas bojājumus. 24. augustā uz ceļa Rīga — Vitebska (Jersikas ciemā) notika avārija, kurā automašīnā KAMAZ (soferis P. Polupanovs) saskrējās ar «Zaporožecu». Tā vadītājs N. Snopoks gāja bojā, bet divi pasažieri guva traumas.

Lūk, tāda ir augusta statistika. Jāpiezīmē, ka palielinās arī ceļu satiksmes negadījumos nodarītie materiālie zaudējumi. Taču vissatraucošākais ir tas, ka avārijas lielākoties notiek tāpēc, ka cilvēki vada transporta līdzekļus pēc alkoholisko dzērienu baudīšanas. To apliecina jau iepriekš minētie gadījumi. Kopš gada sākuma rajonā aizturēti 350 transporta līdzekļu vadītāji, kuri bija sēdušies pie stūres reibumā (augustā vien — apmēram 50).

□ **Rajona vadība un Valsts autoinspekcija ir nobažījušās par situāciju. 16. augustā rajona iz-**

pildkomiteja pieņēma lēmumu par papildus pasākumiem, lai uzlabotu satiksmes drošību un pastiprinātu cīņu pret žūpību transporta vadītāju vidū. Turpmāk, ja no darba kolektīva ienāks lūgumi neatņemt transporta vadītāja tiesības par braukšanu reibumā, tos apmierinās tikai tad, ja saimniecība, uzņēmums vai organizācija no saviem materiālās stimulēšanas un sociālās atfistības fondiem pārskaitīs Preiļu rajona iekšlietu daļai 1000 rubļu. Sim nolūkam atvērts Agrobanks Preiļu nodaļā konts Nr. 14219. Lēmumā arī noteikts, ka paliek iepriekšējā kārtībā lūgumu iesniegšanā Valsts autoinspekcijai par tiesību atņemšanas termiņa samazināšanu. Ceram, ka gan paši braucēji, gan darba kolektīvi sāks nopietnāk domāt par satiksmes drošības uzlabošanu.

□ **Gribu lasītājiem arī atgādināt, ka sācies jaunais mācību gads. Bet tas, kā saprotat paši, ir saistīts ar bērnu masveida pārvietošanos pa ceļiem un ielām. Daudzi bērni vasarā atpūtās laukos un ir piemirsuši, ka jābūt uzmanīgiem, citi uz skolu devušies pirmo reizi. Tāpēc nepieciešams organizēt pārrunas, izskaidrot, ko drīkst un ko nedrīkst darīt uz ielas vai ceļa. Domāju, ka saglabāt mūsu bērnu dzīvības un veselību ir mūsu visu interesēs.**

J. UĻJANOVS,
raiona izbildkomitejas iekšlietu daļas Valsts autoinspekcijas nodaļas priekšnieks

Neatkarīgi no ieņemamā amata

(Nobeigums. Sākums 3. lpp.)

16. augustā Suvorova kolhoza kaltē sadega aptuveni deviņas tonnas graudu, kā arī daļa ēkas jumta. Zaudējums — 18 tūkstoši rubļu.

Neviļus jāatceras, ka šogad, pateicoties tikai tam, ka ir ūdenskrātuves, izdevās novērst ugunsnelaimi Kirova kolhoza telu novietnē, K. Marksa kolhoza rupjās lopbarības noliktavā. Bet kāds spiediens ir jāiztur mūsu dienesta darbiniekiem, kuri ir pieņemšanas komisijas sastāvā, ja viņi atsakās parakstīt aktu, ja nav ūdenskrātuves! Laiks izbeigt šīs nebūšanas, jādzīvo ne tikai šodienai.

Izmeklēšana Suvorova kolhozā atklāja, ka mehāniķis Sergejevs darbā iedzēra un aizmiga. Tika pārkapts temperatūras režīms, kas arī izraisīja aizdegšanos. Ierosināta krimināllietā.

30. augusta rajona paterētāju biedrību savienības vairumtirdzniecības bāzes 8. noliktavas angārā izcelās ugunsgrēks. Te glabātais preces par 90 tūkstošiem rubļu, tajā skaitā — arī tik ļoti nepieciešamais velas pulveris.

Noskaidrots, ka pēc bāzes direk-

tora J. Koroševska rīkojuma (pretēji ugunsdrošības noteikumiem) angārā bija novietots taisngriezis elektrokāru akumulatoru uzlādēšanai. Elektrokāra vadītājs J. Selickis novietoja elektrokāru uzlādēšanai, aizslēdza angāru un aizgāja uz blakus esošo angāru. Pēc 20 — 25 minūtem aizdegās elektrības vads, kas savieno taisngriezī ar akumulatoriem. Tas arī izraisīja ugunsgrēku. Uzzinājis par ugunsgrēku un nobijies no atbildības, J. Koroševskis pavēlēja pēc ugunsgrēka izvākt no noliktavas bojāto elektrokāru un bridināja noliktavas darbiniekus: «Ja uzzinās, ka elektrokārs bija pieslēgts, mums klāsies slikti». Tātad — bija mēģinājums slēpt ugunsgrēka iemeslu, melot iepriekšējās izmeklēšanas orgāniem.

31. augustā bāzes direktora vietniece I. Melne piezvanīja prezīnei Z. Didriksoni un bridināja, lai strādājošie noliktava par elektrokāru nebilstu ne vārda. Melu rats sāka griezties. Visi kā viens, sākot ar noliktavas pārzini G. Čerpenko un elektrokāra vadītāju J. Selicki, apgalvoja, ka noliktavā mehānisma nebija. Un, kā tas ne vienu reizi

vien ir bijis, visu vainu centās atļaut ar bojātiem elektrivadiem. Sniedza melīgas liecības un ar «īru» sirdsapziņu tās parakstīja. Taču vēlāk atzinās, ka pēc bāzes vadības norādījuma bijuši spiesti slēpt patiesību. Direktoram nekas citš neatlika, kā atzities. Taču arī šajā kutelīgajā situācijā viņš turpināja izlocities: norādījumus slēpt ugunsgrēka izcelsmās iemeslus neesot devis. Patiešām — trūka vēl tikai atbilstošs rakstisks pavēles!

Domājams, ka rajona paterētāju biedrību savienības vadītāji, partijas organizācija notikušajam dos vajadzīgo vērtējumu. Vēl jo vairāk tāpēc, ka janvārī direktoram bija dotš rīkojums noliktavu telpās akumulatorus neuzlādēt (ir arī atbilstoša lēmums), par režīma rakstura pārkāpumu bija uzlikts sods — 30 rubļi (tolaik naudas sodu bez direktora saņēma vēl četras amatpersonas).

Sajā sakarībā gribu pieskarties vēl vienam jautājumam. Tā priekšvēsture ir šāda. Janvārī par ugunsdrošības noteikumu pārkāpšanu bija sastādīts protokols 6. noliktavas pārzinei M. Lāci. Tā kā par vainīgu viņa sevi neatzina, atklātos pārkāpumus novērst atteicās, vecākais inspektors nolēma uzlikt 25 rubļu naudas sodu (maksimālā summa — 40 rubļi). Taču M. Lāce pārsūdzēja lēmumu tautas tiesā

Un kā jūs domājat: tautas tiesa atcēla lēmumu. Kaut gan, ja bija konstatēta pārkāpumu neatbilstība sodam, bija iespēja samazināt soda apjomu vai administratīvi brīdināt. Man vēl līdz šim nav skaidrs, kāpēc tika atcelts lēmums. Personīgi es to vērtēju kā «lāca pakalpojumu» valstij, un vienlaikus arī mums, jo pārkāpēji saprata, ka ugunsdrošības elementārās prasības var arī neievērot, bet no atbildības — vienkārši izvairīties.

Rezultāts acīmredzams: ugunsdrošības stāvoklis vairumtirdzniecības preču bāzē ir vēl sliktāks, salīdzinot ar janvāri, ko pierāda nesensais ugunsgrēks. Nav grūti iedomāties, kas būtu, ja ugunsgrēks izcēltos pusdienu pārtraukumā vai darba dienas beigās. Vai tiešām mēs esam tik bagāti? Bet varbūt iemesls cits: vēl joprojām ļoti reti par bezrūpību maksājam no savas kabatas?

Vārdu sakot, laiks pārkārtoties arī ugunsdrošības jautājumos. Laiks pārtraukt vainot tikai ugunsdrošības dienestu. Nepieciešams stingrāk prasīt no īstenajiem vainīgajiem — par bezrūpību, bezdarbību, pašpārliecību. Un tas ir jādarī neatkarīgi no ieņemamā amata.

S. GATOVSKIS,
ugunsdrošības dienesta priekšnieks

DAUGAVPILS CEĻOJUMU UN EKSKURSIJU BIROJS piedāvā šādas ceļazīmes.

AR VILCIENU (grupām)

Maskava. No 5. līdz 10., no 12. līdz 17., no 20. līdz 25., no 26. līdz 31., no 27. līdz 31. oktobrim (30 cilvēkiem). No 9. līdz 14., no 17. līdz 21., no 23. līdz 28., no 24. līdz 28. novembrim (30 cilvēkiem).

Leņingrada. No 19. līdz 24. oktobrim (15 cilvēkiem). No 16. līdz 20. un no 23. līdz 28. novembrim (30 cilvēkiem). No 3. līdz 8. un no 7. līdz 13. novembrim (30 skolēniem).

Kohtlajerve — Narva — Tartu — Tallinna. (22 dienas). No 4. līdz 9. oktobrim (30 cilvēkiem). No 22. līdz 27. novembrim (30 cilvēkiem).

Kijeva. No 9. līdz 14. un no 17. līdz 22. novembrim (30 cilvēkiem). No 2. līdz 7. novembrim (30 skolēniem).

Jaroslava — Kostroma — Ugliča — Rostova. No 19. līdz 25. novembrim (30 cilvēkiem).

Ceļazīmes var iegādāties: 228400, Daugavpils, 5. augusta ielā 25. Tālruni uzziņai: 26206 (ceļojumiem ar lidmašīnu), 26503 (ceļojumiem ar autobusu vai vilcienu).

PREIĻU TIN izsludina konkursu uz vakanto direktora vietu Niedru astoņgadīgajā skolā.

Pieteikties TIN līdz 16. septembrim pa telefonu: 22761.

Priekuļu izmēģinājumu un selekcijas stacijas kultūras nama dramatiskais kolektīvs ar Paula Putniņa izrādi «AR BŪDU UZ BAZNICU» viesojas 9. septembrī plkst. 21.00 Gaļēnu kultūras namā.

Preiļu rajonā iedzīvotāju ievēribai

VALSTS PREIĻU NOTARIĀLAIS KANTORIS pieņem pilsoņus šādās dienās:

Preiļu zona — Preiļos otrdienās no plkst. 8.00 līdz

Tradicionālais MOTOKROSS «SAUKA—89»

notiks Saukā, Ormaņkalna trasē 16. septembrī (nevis 25. septembrī, kā ziņots iepriekš) pulksten 12.00 — 123 kubikcentimetru (jauniešiem), 50 kubikcentimetru (zēniem), 250, 350 un 500 kubikcentimetru (vīriem) motociklu klasēs.

18.00, trešdienās no plkst. 8.00 līdz 18.00;

Livānu zona — Livānos, pilsētas izpildkomitejas telpās: — piektdienās no plkst. 8.00 līdz 17.00, sestdienās no plkst. 9.00 līdz 13.00.

Pusdienu pārtraukums no plkst. 13.00 līdz 14.00.

LEŅINA KAROGS

● Mūsu adrese: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

● **REDAKCIJAS TĀLRUNI:** redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgā sekretāre — 21886, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 21769, agrārnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, foto korespondents — 22203, korektori, gramatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tipogrāfijā (Daugavpils, Valkas ielā 1). Izdevniecība tipogrāfijā (Daugavpils, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīga, M. Gorkija ielā 105). Viena nos. iespiedloksne, Ofsetiespiedums.
«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Приельского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

TV VIĻŅA

7. septembris, 18.50 — Reklāma, 18.55 — Zīnas, 19.00 — Zīnas, krievu val. 19.05 — TV forums, 20.35 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Panorāma», 21.35 — Sabiedriski politiskais raidījums «Dialogi», 22.45 — Zīnas.

8. septembris, 8.00 — «Labrīt», 8.25 — Tautas mūzikas koncerts, 8.50 — Multiplikācijas filmas, 9.20 — Mākslinieciskā pašdarbība, 10.15 — Mākslas filma «Teātra pastāle», 18.00 — Mākslas filmas «Visas upes plūst» 7. sērija, 18.50 — Zīnas, 18.55 — Zīnas krievu val. 19.00 — Reklāma, 19.10 — Mūzikas pasaulē, 19.40 — Milicija un sabiedrība, 20.30 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Panorāma», 21.35 — ASV televīzijas mākslas filma «ASV zvērests», 23.05 — Zīnas, 21.20 — Mākslas filmas «Polijas ceļi» 9. sērija.

9. septembris, 9.00 — Zīnas, 9.15 — Koncerts, 10.00 — Mākslas filma «Benzina tanka karālene», 11.15 — Dokumentālā filma, 12.00 — Nedēļas panorāma, 12.30 — No kultūras vēstures, 13.05 — Populāras estrādes melodijas, 14.00 — «Fotogrāfija», 14.25 — Televīzijas izrāde, P. Pavlonis, «Lapu pasaka», 14.55 — Kameramūzikas koncerts, 15.25 — Multiplikācijas filmas «Divas bites uz Indiju» un «Kā ēzelītis iemācās «Paldies!» teikt», 15.50 — Laikmetu griešos, 16.25 — Mākslas filma «Andriuss», 17.25 — Dokumentālā filma, 18.00 — Operizrāde, 18.45 — Dokumentālā filma, 19.05 — Operizrādes turpinājums, 20.00 — «Labu nakti, mazuli!» 20.25 — Operizrādes turpinājums, 21.15 — «Panorāma», 21.50 — PSRS čempionāts futbolā «Zaigiris» — «Lokomotive», 23.20 — Zīnas, 21.30 — Mākslas filmas «Polijas ceļi» 10. sērija.

Redaktors P. PIZELIS

PARDOD labu lauku māju ar samniecības ēkām. Tālrunis: 21600.

PARDOD māju Preiļos, Jaur ielā 12.

KOLHOZS

«SARKANĀ AUSMA»

pārdod iedzīvotājiem pārtikas kartupeļus. Cena — 0,20 — 0,25 rubļ. par kilogramu. Tuvākas uzziņas pa tālruni 34481 un 34483.

Gadi rit, riet saule, skrien vēji, Viss beidzās nezino un spēji, Kas aiziet, neatnāks vairst rit. (D. Avotiņa)

Izsakām dziļu līdzjūtību Emīlijai Kolosovai sakarā ar VIRA traģisko nāvi.

Livānu eksperimentālās biokimiskās rūpnīcas kolektīvs

Viegli mani iznesiet, Viegli vērtus aizvēriet, Lai paliek mans darbiņš Jums pašiem padarīt. (T. dz.)

Skumju brīdī esam kopā ar Antonu Vaikuli, TEVU smilšu kalniņā izvadot.

Preiļu 21. PMK kolektīvs

Garu mūžu nodzīvoji, Daudz darbiņu padarīji, Lai nu viegli zemes mātē Pārklāj smilšu paladziņu. (T. dz.)

Skumju brīdī esam kopā ar pieredzīgajiem, ANTONU ZARĀNU smiltājā izvadot.

K. Marksa kolhoza valde un arodkomiteja

Ziji zaļa vasara Citkārt priekus krūtīs dedza, Sitā sērām sētu sedza. Katrā ziedā asara. (J. Poruks)

Dalām bēdu smagumu kopā ar Pēteri Zarānu, TEVU smiltājā izvadot.

2. iecirkņa mehanizatori un specialisti

Dusi, baltā māmiņiņa, Tevu zeme tevī klās. (M. Kempe)

Esam kopā sāpju brīdī ar skolotāju V. Bogdanovu, uz mūžu no MAMULAS atvadoties!

Aglonas vidusskolas skolotāji

Metlens 14 421 eksemplārs (latviešu valodā — 10 132 eks., krievu valodā — 4 289 eks.).

Indekss 68169. Pas. 1116.